

BUFET VALLBÉ
ADVOCATS

LES GUÀRDIES NO SÓN HORES EXTRES SEGONS EL PLE DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA

El Ple de la Sala de lo Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha dictat una sentència de data 31 de maig de 2018 que suposa un recolzament de la tesis defensada per aquest despatx en relació al tema de les guàrdies mèdiques i el rebuig de que puguin ser considerades hores extraordinàries.

Com tots recordeu estem davant d'un llarg conflicte jurídic que té dues etapes clarament diferenciades

I.- Els conflictes respecte a aquesta matèria que es van produir durant la vigència del conveni de la XHUP.

La situació era la següent: La Llei 55/2003 de 16 de desembre de l'Estatut Marc del personal sanitari estableix una durada màxima conjunta de la jornada ordinària i la jornada complementària de 48 hores setmanals (article 48.1) sense computar, a efectes d'aquest càlcul, els períodes de localització. A més, a l'article 48.2 aclareix que "la jornada complementària no tindrà en cap cas la consideració ni el tractament establert per les hores extraordinàries".

Finalment, la Disposició Addicional 2 d'aquesta mateixa norma permetia l'aplicació de la regulació del capítol que regula la jornada i descansos (dins del qual està l'article 48) al personal dels centres vinculats o concertats amb el sistema nacional de salut, quan aquests centres estiguin formalment incorporats a una xarxa sanitària d'utilització pública.

El conveni de la XHUP, amb una voluntat didàctica, es va limitar a reproduir el contingut en matèria de jornada i descansos de l'Estatut Marc com a part del seu redactat convencional.

La posició de les entitats patronals era que ja que el conveni XHUP s'aplicava a una xarxa sanitària d'utilització pública i simplement copiava la regulació de l'Estatut Marc, resultava plenament aplicable el mandat de l'article 48.2 d'aquest Estatut i, per tant, en cap cas les hores de guàrdia tenien el tractament de les hores extraordinàries.

Però, després d'un llarg litigi, la sentència del Tribunal Suprem de 23/3/2011 va concloure que l'aplicació de l'Estatut Marc requeria que el conveni col·lectiu XHUP o no hagués regulat aquesta matèria o tingués una regulació menys favorable. I, per tant, va considerar que, encara que es tractés de la mateixa regulació, el fet de que el conveni de la XHUP hagués optat per regular la jornada i descansos del personal sanitari impedia que es pogués aplicar directament la regulació de l'Estatut Marc.

Ens remetia, doncs, en matèria de jornada a l'Estatut dels Treballadors i considerava que totes les hores que sobrepassaven les 1.826 (jornada anual màxima) tenien caràcter d'hora extraordinària.

II.- Els conflictes amb la vigència del conveni del SISCAT.

Davant d'aquesta situació es va aprofitar la negociació col·lectiva sorgida arrel de la finalització de l'àmbit temporal del conveni de la XHUP per (en el marc del nou conveni del SISCAT), desregular la jornada i descansos del personal sanitari fent una remissió directa a l'Estatut Marc en aquestes matèries. Per aquest motiu el conveni del SISCAT va optar per no regular aquesta matèria pel personal sanitari i, a judici de les entitats patronals, s'estava complint amb els requisits exigits pel TS per tal de que les hores de guàrdia deixessin de ser considerables com hores extraordinàries.

En una primera sentència dictada en el procediment d'impugnació del conveni col·lectiu del SISCAT interposada pel sindicat mèdic, semblava que el TSJ de Catalunya acceptava aquesta tesi, però alguna sentència posterior d'altres Sales del mateix Tribunal es decantaven per considerar que tot i aquesta desregulació s'havia de continuar aplicant les limitacions de l'Estatut dels Treballadors.

Davant d'aquestes sentències contradictòries de diferents Sales del TSJC era necessari que el Ple del Tribunal unifiqués aquest tema per tal que, a partir d'ara i fins que no es pronunciï el Tribunal Suprem, les sentències del TSJC tinguin el mateix pronunciament.

I amb la sentència de 31 de maig de 2018 el Ple del TSJ de Catalunya considera que la negociació col·lectiva del Conveni del SISCAT ha optat legítimament per fer una remissió legalment possible que compleix amb els criteris exigits pel TS validant que les hores d'atenció continuada no tinguin la consideració ni el tractament de les hores extraordinàries.

Creiem que és una excel·lent notícia que valida l'aposta per la negociació col·lectiva realitzada per les patronals sanitàries i, a l'espera del que finalment acabi dictaminant el TS obre una via de solució a aquest problema que arrosseguem des de fa ja molts anys.

Nota informativa: l'objectiu d'aquest butlletí és simplement informar d'aquelles novetats que creiem d'interès. En cap cas pretén ser una via d'assessorament legal. Si necessiteu qualsevol dubte i/o aclariment, o ampliació sobre el contingut d'aquest butlletí no dubteu en posar-vos en contacte amb els professionals del despatx